

Đức Chúa Trời Cũng Thành Gián Điệp.

Phạm Duyên.

Năm 1984 Kevin Garratt và vợ Julia Garratt vừa làm đám cưới. Họ sống bình ổn tại thành phố Vancouver, tỉnh British Columbia, miền tây Canada. Đang tuổi đôi mươi, tràn đầy sức sống, giàu nghị lực, thương người, mến yêu Đức Chúa Trời, họ dần thân vào công việc tông đồ.

Có một ngày, một người Trung Quốc mời họ dạy tiếng Anh cho Đại học Kỹ thuật Quân sự Quốc gia Trung Quốc. Vợ chồng Garratts nhận lời. Ông Garratt sau này hồi tưởng lại câu chuyện đùa “gián điệp” ngày vợ chồng ông tới nhận nhiệm sở. Viên sỹ quan bố bã:

- *Từ ngày Cách mạng Vô sản thành công, chưa có một người ngoại bang nào được đặt chân vào ngôi trường đào tạo sỹ quan này. Nay, tụi bay còn trẻ, không có gan làm ‘gián điệp’. Nên tụi tao tin.*

Từ đó, vợ chồng Garratts chăm chỉ dạy tiếng Anh, mở quán café, giúp trẻ mồ côi, người tàn tật, vô gia cư ngoài phố. Họ tự nhận là những Cơ Đốc nhân, chỉ làm công việc thiện, bất vụ lợi, không thuộc tổ chức truyền giáo nào.

Bữa ăn cạm bẫy.

Giữa 2007, vợ chồng Garratts dọn tới là thành phố Đan Đông, tỉnh Liêu Ninh. Họ mưu sinh bằng cách mở một quán café. Lấy tên con trai đầu lòng đặt tên quán “Peter’s Coffee House”. Thời gian còn lại, họ nuôi con, làm việc bác ái, dạy tiếng Anh, giảng Thánh Kinh cho dân địa phương. Peter’s Coffee House nằm bên bờ sông Áp Lục, dưới chân cầu Hữu Nghị, ngó qua bờ kia là Bắc Hàn. Cây cầu đã trở thành tâm điểm cho khách thập phương. Café ngon, giá bình dân, ân cần, chu đáo, chẳng mấy chốc, Peter’s Coffee House trở nên nổi tiếng. Dân địa phương và cả du khách đến thăm sông Áp Lục đều ghé. Thỉnh thoảng có cả những công chức ngoại giao cao cấp của Mỹ, Canada, Úc, Âu châu ghé uống café, ngắm dòng Áp Lục, nhìn qua bờ bắc, chụp hình, tán dóc.

Một hôm, vợ chồng Garratts được một cặp vợ chồng người địa phương mời đi ăn tối. Họ muốn Garratts tư vấn, giúp đỡ cho con gái họ vào Đại học Toronto. Đúng hẹn, Vợ chồng Garratts tới, thấy họ đang chờ, nhưng không thấy cô “con gái”. Bữa ăn tối sượng sùng qua mau. Chia tay về, vợ chồng Garratts định đi xuống bằng cầu thang. Cặp vợ chồng kia níu kéo và đẩy họ vào thang máy “cho đỡ mệt chân”. Thang máy chạm đất.. Cửa mở. Hai xe an ninh chờ sẵn. Vợ chồng Garratts bị tách ra, bị sốc nách. Mỗi người bị tống lên một xe. Mỗi xe một hướng khác nhau, lao vào màn đêm mù mịt. Hôm đó là ngày 14/8/2014 tròn 30 năm trên Hoa lục, 30 năm làm việc bác ái, 30 lần lộn nuôi bốn đứa con, 30 sống thánh thiện.

Chuyện của Su Bin tại Vancouver

Sáu tuần trước ngày vợ chồng Garratts bị bắt, tại thành phố quê hương Vancouver, có một công dân Trung Quốc tên là Su Bin bị tư pháp Canada bắt theo lệnh truy nã của FBI. Su Bin sinh 1965, sở hữu 13 triệu Mỹ kim, chủ công ty Lode-Tech chuyên về kỹ thuật hàng không dân dụng. Lode-tech có văn phòng đại diện tại Vancouver.

Năm 2012, Su Bin mua căn nhà 2 triệu Gia kim tại Vancouver và đưa gia đình đến Canada sống theo quy chế thường trú. Su bị bắt vào tháng 7/2014, đang hưởng quyền tại ngoại, chờ đối mặt với phiên tòa dẫn độ qua Mỹ. Trong lúc chờ đợi, Trung Quốc giăng bẫy, gài độ bắt vợ chồng Garretts. Dùng họ làm con tin, gây sức ép, mặc cả, chạy tội cho Su.

“Góc chụp” là nhậ cảm

Giữa đêm khuya, họ lệnh cho bà ký vào một tờ giấy đã viết sẵn. Bà Garratt hỏi ký cái gì? “Ký đồng ý bị “thăm vấn,” họ trả lời. Bà hỏi tiếp: “Tại sao thăm vấn?” “Tội gián điệp”, bà nghe qua giọng người phiên dịch. Bà tái tê, run sợ, hoảng hốt, rồi ký. Bà cho rằng họ nhầm. Rồi vợ chồng bà sẽ được thả, sẽ nhận được lời xin lỗi.

Còn ông Garratt kể: Mỗi nhóm gồm hai cai ngục, hai giờ một lần, họ thay nhau ngồi ngoài xà lim, nhìn chăm chăm vào ông qua song sắt, viết liên tục, tường thuật cả những động tác đơn giản giờ tay gãi ngứa. Đền cao áp chói lòa, dội thẳng vào đồng tử, suốt 24 giờ, bưng bưng thiêu đốt.

Bà Garratt chỉ còn biết cầu nguyện, vẽ, đọc sách do Lãnh sự Canada mang vào, đừng có viết gì nếu không muốn bị tịch thu. Vợ chồng Garratts phải chịu đựng sáu tiếng thẩm vấn mỗi ngày, vào bất kể lúc nào. Mỗi nhóm thẩm vấn gồm ba người đàn ông. Họ đưa ra những e-mails, tin nhắn, băng thu lên những cuộc gọi điện của vợ chồng Garratts. Nhóm thẩm vấn muốn chứng minh rằng vợ chồng bà là gián điệp nằm vùng, vi phạm lệnh tình báo Canada, đánh cắp những thông tin “vô cùng nhạy cảm” của Trung Quốc, rồi chuyển cho các điệp viên phương tây dưới vai nhà ngoại giao tại Peter’s Coffee House.

Ông Garratt cãi:

- Bằng chứng đâu?

Viên sỹ quan hỏi cung rút từ trong tủ ra một tấm hình Garratt chụp trên đường phố Đan Đông, phía sau là dòng Áp Lục, cây cầu Hữu Nghị vắt ngang, xa xa là đất Bắc Triều Tiên. Garratt cãi tiếp:

- Mọi du khách đều chụp cây cầu này, có gì là “nhạy cảm?”

Viên sỹ quan lạnh lùng:

- Nhạy cảm ở góc độ chụp.

Vợ chồng Garratts luôn bị dọa: Hoặc bị tử hình hoặc bị đẩy vào trại lao cải chung thân khổ sai bên Bắc Triều Tiên. Cả hai vợ chồng thường xuyên bị ép cung, phải viết lời thú tội, nếu không họ sẽ bắt Peter con trai đầu lòng đang học tại đại học Trung Quốc vào thời điểm đó.

Rồi bỗng nhiên, tháng 2/2015, bà Garratt được tại ngoại, còn chồng vẫn bị biệt giam.. Thì ra, tại Vancouver, Su Bin đổi ý.

Bắc Kinh cứng họng bẽ bàng

Nếu xét thấy có tội, Su Bin phải đổi mặt với bản án 50 năm tù giam. Lúc bị bắt, Su đã 50 tuổi. Đột nhiên, Su không kháng án, mà mượn tới năm luật sư tài ba nhất Bắc Mỹ để đệ đơn thú tội, thương lượng với tòa giảm án xuống 5 năm, và giữ quy chế “thường trú nhân”. Su Bin công nhận đã cộng tác với tình báo quân đội Trung Quốc từ 2008 cho tới khi bị bắt 2014. Su đã đánh cắp thông tin về động cơ của các dòng máy bay chiến đấu F-22, F-35, và Boeing’s C-17 vận tải quân sự rồi chuyển cho quân đội Trung Quốc. Tòa có trong tay, hình Su Bin chụp chung với sỹ quan tình báo quân đội Trung Quốc có số quân nhân, có quân hàm, quân hiệu.

Ngoài thời gian thụ án, Su phải bồi thường thiệt hại lên tới nhiều triệu Mỹ kim. Sau thời gian thụ án, Su phải đổi mặt với lệnh trục xuất khỏi lãnh thổ Canada. Mười ba triệu Mỹ kim và căn nhà hai triệu (bây giờ chắc lên tới bốn triệu) tại Vancouver cũng đi toi vào khoản đền bù và tiền luật sư. Trung Quốc vừa cứng họng vừa mất mặt. Những thủ đoạn gán ghép, thêu dệt tội “gián điệp” cho vợ chồng Garratts thật bẽ bàng, nhục nhã cho thể diện của một “cường quốc”.

Đức Chúa Trời cũng thành gián điệp

Tháng 2/2015, Su chủ động thú tội. Cùng tháng bà Garratt được tại ngoại. Chồng bà vẫn bị giam. Tháng 8/2015 Thủ tướng Canada Justin Trudeau tới dự Thượng đỉnh G-20, bà Garratt được phép rời Trung Quốc. Hai tháng sau, ông Garratt tới hầu tòa, được nghe một bản cáo trạng dài tám trang bằng tiếng Quan Thoại. Ông chẳng hiểu mẹ gì. Sáng sau, ông được hướng dẫn phải nộp phạt 14,000 Mỹ kim, phải cam kết không được tiết lộ bất cứ điều gì cho truyền thông, rồi bị tống lên một chuyến bay trực chỉ Tokyo.

Sau 775 ngày cay đắng nhọc nhằn, vợ chồng, gia đình Garratts gặp lại nhau tại Vancouver. Họ ôm nhau trong nước mắt. “*Nỗi buồn khôn tả cứ trùn lên gia đình tôi*”, ông Garratt tâm sự.

Còn bà, trong cuốn sách “*Two Tears on the Window*” (Hai Giọt Nước Mắt Trên Cửa Sổ) bà vừa xuất bản bà kể lại bao nhiêu chi tiết sống động về những gì mà vợ chồng bà đã trải qua hơn hai năm trong nhà tù Trung Quốc. Đến bây giờ, bà không dám đụng vào phone vì sợ bị nghe lén, không dám cầm máy chụp hình vì sợ buộc tội “chụp hình nhạy cảm”, thấy xe lạ trước nhà bà tưởng xe mật vụ. Ai ai cũng thấy hao hao như gián điệp.

Bà kể lại. Bà cố trình bày cho người thẩm vấn hiểu rằng vợ chồng bà chỉ làm một phần rất nhỏ công việc của Đức Chúa Trời giúp đỡ tha nhân. Viên sỹ quan Trung Quốc đáp:

- Đức Chúa Trời cũng có thể thành gián điệp.

Queen East St. Toronto, Ontario, Canada

Mùa Vọng – Giáng Sinh 2018

Phạm Duyên